

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.812 van 28 november 2003
in de zaken A. 144.182/VII-31.074.
A. 144.183/VII-31.075.**

In zake : Rufij BAEKE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale
Zaken en Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. DEPRÉ en P. SLEGERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rufij BAEKE op 19 november 2003 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "het koninklijk besluit van 22 oktober 2003, waarbij eervol ontslag wordt verleend aan de verzoeker, werkend lid, en mevrouw R. ROELS, plaatsvervangend lid in de Nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen, wordt benoemd tot werkend lid van die commissie en de heer D. SCHEVENEELS als plaatsvervangend lid ter vervanging van eerstgenoemden en wier mandaat zij zullen voleindigen" (zaak A.144.182/VII-31.074);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "het koninklijk besluit van 30 oktober 2003 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994" (zaak A. 144.183/VII-31.075);

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op het bericht van 21 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. SLEGERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de beide zaken in het kader van de voorliggende schorsingsprocedures moeten worden samengevoegd, omdat, zoals hierna zal blijken, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zoals het door de verzoeker wordt geargumenteed in de zaak A. 144.183 dient beoordeeld te worden samen met de argumentatie dienaangaande uiteengezet in de zaak A. 144.182;

2. Overwegende dat de juridische en feitelijke context die van belang is voor een goed begrip van de zaak, zich in de huidige stand van het geding als volgt aandient :

2.1. Artikel 26 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, hierna "de ZIV-wet" genoemd, bepaalt o.m. :

"De in de artikelen 42 en 50 bedoelde overeenkomsten en akkoorden worden in de schoot van de dienst voor geneeskundige verzorging onderhandeld en gesloten door overeenkomsten- en akkoordencommissies waarin een gelijk aantal vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen en van de representatieve organisaties van de betrokken beroepen of inrichtingen, diensten of instellingen zitting hebben. De samenstelling en de werkingsregelen van die commissies worden door de Koning bepaald. (...)".

Eén van de commissies die in deze wetsbepaling worden bedoeld, is de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen. De beide voorliggende zaken betreffen de samenstelling van deze commissie.

Artikel 211, § 1, van de ZIV-wet bepaalt m.b.t. de verkiezingen en de representativiteit van de beroepsorganisaties van de geneesheren :

"§ 1. Overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modaliteiten organiseert het Instituut om de vier jaar verkiezingen op basis van welke de vertegenwoordiging van de representatieve beroepsorganisaties van de geneesheren wordt geregeld in de door de Koning aangeduide organen van het Instituut.

De verkiezingen zijn geheim en geschieden volgens het kiessysteem van evenredige vertegenwoordiging.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties van de geneesheren moeten voldoen om als representatief erkend te worden. Daarenboven bepaalt Hij voor elk orgaan de verhouding van de algemeen geneeskundigen en de geneesheren-specialisten, inzonderheid rekening houdende met de opdracht van dat orgaan".

2.2. Ter uitvoering van de ZIV-wet werd o.m. het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 tot vaststelling van de regels voor de medische verkiezingen zoals bedoeld in artikel 211, § 1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, uitgevaardigd.

Dit besluit bepaalt in zijn artikel 1, § 1, A, hetgeen volgt :

"§ 1. Om als representatief te worden erkend zoals bedoeld in artikel 211, § 1, derde lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 moeten de beroepsorganisaties van de geneesheren voldoen aan de volgende voorwaarden :
A. 1° statutair de verdediging van de beroepsbelangen van tegelijk de algemeen geneeskundigen en de geneesheren-specialisten tot hoofddoel hebben;

2° zich statutair richten tot de geneesheren van ten minste twee gewesten, bedoeld in artikel 3 van de Grondwet;

3° statutair van de aangesloten geneesheren jaarbijdragen innen die minimaal het tweevoud bedragen van wat wordt toegekend aan de ambtenaren van de federale overheid ingevolge de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenningen en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector onverminderd de statutaire bepalingen die gelden voor geneesheren die minder dan vijf jaar gerepertorieerd zijn bij het RIZIV;

4° aantonen dat reeds gedurende 2 jaar wordt beantwoord aan de voren genoemde bepalingen op de door Ons vastgestelde datum waarop de kiezerslijst wordt opgesteld;

5° uiterlijk op de datum van de zending bedoeld in § 4 minstens 1500 individueel aangesloten leden-geneesheren, gerepertorieerd bij het RIZIV, tellen die de in 3° bepaalde bijdrage betalen of waarvan het totaal jaarlijks bijdragebedrag gelijk is aan minstens 1500 maal de in 3° bepaalde bijdrage".

Thans zijn twee beroepsorganisaties van geneesheren als representatief erkend, met name "B.V.A.S.", waartoe de verzoeker oorspronkelijk behoorde, en het "Kartel".

2.3. Op het ogenblik van het nemen van het in de zaak A. 144.182 bestreden besluit, en voorafgaand aan het in werking treden van het in de zaak A. 144.183 bestreden koninklijk besluit, bepaalde artikel 29 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, de samenstelling van de bedoelde commissie als volgt :

"De Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen is samengesteld uit :

- 1° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, algemeen geneeskundigen, door Ons benoemd uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te wijzen mandaten, voorgedragen worden door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps;
- 2° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, geneesheren-specialisten, door Ons benoemd uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te wijzen mandaten, voorgedragen worden door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps;
- 3° twaalf werkende en twaalf plaatsvervangende leden, door Ons benoemd uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te wijzen mandaten, voorgedragen worden door de verzekeringsinstellingen".

Na de inwerkingtreding van het in de zaak A. 144.183 bestreden besluit (op 7 november 2003) is deze samenstelling als volgt geregeld :

"De Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen is samengesteld uit :

- 1° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, algemeen geneeskundigen, aangewezen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps;
- 2° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, geneesheren-specialisten, aangewezen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps;
- 3° twaalf werkende en twaalf plaatsvervangende leden, aangewezen door de verzekeringsinstellingen".

Dit heeft tot concreet gevolg dat de vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het geneesherenkorps voortaan rechtstreeks door die organisaties in de bedoelde commissie worden aangewezen, en niet meer door de Koning worden benoemd.

Deze nieuwe regeling wordt in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit van 30 oktober 2003 als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat inzonderheid de leden zorgverleners van de Nationale commissies geneesheren-ziekenfondsen en tandheelkundigen-ziekenfondsen tot op heden door Ons benoemd worden op de voordracht van de representatieve beroepsorganisaties en op basis van de resultaten van wettelijk georganiseerde verkiezingen; dat die benoemingen bij besluit aldus persoonlijk worden; dat sommige leden zich in de loop van hun mandaat terugtrekken uit de organisaties die hen hebben voorgedragen, zonder hun ontslag als lid van de Commissies te hebben ingediend; dat die praktijk de goede werking van die Commissies in het gedrang kan brengen aangezien de representativiteit ontstaan uit die verkiezingen in vraag wordt gesteld; dat de onderhandelingen voor een nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen eerlang zullen worden gestart; dat de hierboven beschreven situatie zich voordoet in deze Commissie, maar ook in de Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen; dat de maatregelen die in dit koninklijk besluit worden genomen (dat wil zeggen de aanwijzing van de leden door de organisaties) dus dringend en binnen de kortst mogelijke termijn moeten worden genomen en bekendgemaakt".

2.4. Op grond van de in 2002 gehouden verkiezingen zijn de voor deze zaken van belang zijnde mandaten in de Nationale commissie geneesheren - ziekenfondsen als volgt verdeeld : wat de algemeen geneeskundigen (huisartsen) betreft : 2 werkende en 2 plaatsvervangende leden voor de B.V.A.S. en 4 werkende en 4 plaatsvervangende leden voor het Kartel ; wat de geneesheren-specialisten betreft : 5 werkende en 5 plaatsvervangende leden voor de B.V.A.S. en 1 werkend en 1 plaatsvervangend lid voor het Kartel.

2.5. De verzoeker werd bij koninklijk besluit van 17 juli 1998 benoemd als plaatsvervangend lid voor de algemeen geneeskundigen in de Nationale commissie geneesheren -ziekenfondsen en bij koninklijk besluit van 6 januari 2003 tot werkend lid. Hij werd in die mandaten benoemd op voordracht van de B.V.A.S.

2.6. De verzoeker heeft, naar eigen zeggen, enige tijd geleden ontslag genomen uit de B.V.A.S., omdat de betrokken beroepsvereniging naar zijn mening onvoldoende opkomt voor de belangen van de Vlaamse huisartsen. Hij stelt dat hij "de mede-bezieler is van de oprichting van een Vlaamse eenheidsvereniging voor huisartsen, waarbinnen ook een syndicale vleugel zal uitgebouwd worden".

2.7. In het Belgisch Staatsblad van 7 november 2003 (tweede editie) werd bekendgemaakt dat bij koninklijk besluit van 22 oktober 2003 (het in de zaak A 144.182 bestreden besluit), met uitwerking vanaf 7 november 2003, aan de verzoeker eervol ontslag wordt verleend uit zijn functie van werkend lid bij de Nationale commissie geneesheren - ziekenfondsen, en R. ROELS tot werkend lid, en D. SCHEVENEELS tot plaatsvervangend lid, worden benoemd.

Dit besluit verwijst o.m. naar artikel 26 van de ZIV-wet, en artikel 29 van het voormelde koninklijk besluit van 3 juli 1996, evenals naar de voordracht door "een representatieve organisatie van het geneesherenkorps".

Uit de gegevens van de zaak blijkt, en dit wordt ook niet door de verzoeker betwist, dat dit besluit het gevolg is van het ontslag van de verzoeker uit de betrokken representatieve organisatie, te weten de B.V.A.S ;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, m.b.t. de voorwaarde aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoeker in de zaak A. 144.182 gericht tegen het besluit dat hem eervol ontslag uit zijn mandaat verleent, het volgende aanvoert :

"Hierboven is aangegeven welke belangrijke rol de Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen speelt in het stelsel van de ziekteverzekering : de overeenkomsten geneesheren-ziekenfondsen sluiten; adviezen geven; voorstellen voor regelgeving uitwerken. De verzoeker is daarbij een (zeer uitgesproken) stem van de huisartsen.

Hij is bovendien ook lid van de Hoge Raad van Geneesheren - Specialisten en van Huisartsen(M.B. van 30 maart 1998, B.S. 3 april 1998) en van de Algemene Raad van de verzekering voor geneeskundige verzorging van het RIZIV (als plaatsvervanger) (K.B. van 10 januari 1999, B.S., 14 januari 1999).

Deze mandaten zijn 'interactief', omdat de kennis en ervaring die in elk ervan wordt opgedaan nuttig is voor de best mogelijk uitoefening van de andere mandaten.

Dit wordt nu doorbroken door de bestreden beslissing.

Bovendien wordt ook zijn 'syndicaal werk' voor de huisartsen volledig gedwarsboemd. Klaarblijkelijk wordt hij afgestraft voor het feit dat hij de mede-bezieler is van (de oprichting van) een Vlaamse eenheidsvereniging voor huisartsen, waarbinnen ook een syndicale vleugel zal uitgebouwd worden.

Verder komt die beslissing blamerend over.

Een eventuele nietigverklaring kan dit nadeel niet nuttig herstellen. In tussentijd zal de Nationale Commissie zich immers over tal van onderwerpen hebben kunnen uitspreken zonder dat zijn stem gehoord werd. De verzoekende partij is juist syndicaal actief omdat hij zijn bijdrage wenst te leveren aan het debat. De wijze waarop hij dit doet heeft klaarblijkelijk de overheid ontstemd, reden waarom de beslissing genomen werd.

Het feit dat een syndicaal actief geneesheer gestraft wordt voor de wijze waarop hij zijn syndicale activiteit uitoefent, kan deze geneesheer ontmoedigen, minstens verhinderen, in zijn syndicale activiteiten.";

Overwegende dat de verzoeker in zijn vordering tegen het koninklijk besluit van 30 oktober 2003 (zaak A. 144.183) stelt :

"Het bestreden besluit beoogt - blijkens de verantwoording van de urgentie - dringend een oplossing aan te reiken voor de 'situatie (die) zich voordoet in de(ze) Commissie (geneesheren-ziekenfondsen)' en dat 'de onderhandelingen voor een nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen eerlang zullen worden gestart'.

Het is dan ook duidelijk dat dit besluit in samenhang met de ontslagbeslissing van de verzoeker als lid van deze commissie - beslissing dd. 22 oktober 2003 - moet voorkomen dat de verzoeker nog langer lid zou zijn van de Nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen, zelfs als uw Raad de ontslagbeslissing zou schorsen. In zo'n geval zou de organisatie die de verzoeker destijds heeft voorgedragen - BVAS - hem niet meer aanwijzen. Het schorsingsarrest zou dan feitelijk zonder uitwerking blijven.

Alle gevolgen, verbonden aan de (ook bij uw Raad bestreden) ontslagbeslissing, zouden zich dan opnieuw voordoen, en dus ook het nadeel. Dat nadeel kan als volgt worden beschreven (zoals het in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzaak van die ontslagbeslissing is beschreven)";

dat hij daarna zijn uiteenzetting betreffende het nadeel in de zaak A. 144.182 herhaalt;

4.2. Overwegende dat aldus blijkt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangevoerd in de zaak A. 144.183 een afgeleide is van hetgeen ter zake wordt aangevoerd in de zaak A. 144.182, en dat, wanneer aan die voorwaarde in de laatst vermelde zaak niet is voldaan, dit bijgevolg evenmin het geval is in de eerst vermelde; dat derhalve eerst wordt onderzocht of in de zaak A. 144.182 aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde is voldaan;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in de zaak A. 144.182 als volgt antwoordt op de desbetreffende uiteenzetting van de verzoeker :

"1. - Wat het eerste nadeel betreft, moet erop gewezen worden dat deze interactiviteit geenszins vereist is. (...)

Hoe dan ook blijkt geenszins dat de beweerde interactiviteit voldoende doorslaggevend zou zijn opdat de beperking ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou uitmaken. Dit blijkt reeds eenvoudig uit het feit dat deze interactiviteit nergens voorzien wordt.

De wetgever en de Koning hebben dus nooit geacht dat deze interactiviteit voldoende noemenswaardig, laat staan vereist, zou zijn om de belangen van de geneesheren te behartigen. Teneinde deze belangen te verdedigen heeft de wetgever, daarin gevolgd door de Koning evenwel representativiteitsregels vastgelegd, waaraan de verzoekende partij zelf heeft beslist niet meer te voldoen.

Het verdwijnen van een niet-aangetoonde interactiviteit kan geenszins een ernstig nadeel uitmaken, laat staan een moeilijk te herstellen nadeel.

2. - Het tweede nadeel dat aangehaald wordt is het feit dat het syndicaal werk gedwarsboemd zou zijn. Ook deze bewering wordt niet gestaafd, en integendeel tegengesproken door de feiten.

De wetgever, daarin gevolgd door de Koning, heeft het syndicaal werk draagkrachtig en zwaarwichtig gemaakt door geloofwaardigheid te bieden aan de vertegenwoordigers van de artsen. Te dien einde werden erkenningcriteria opgesteld en toetredingsregels. Tot deze criteria en regels behoren een geografische representativiteit en een historische representativiteit. Zoals reeds hoger gesteld, moet een lid van de MEDICOMUT voldoen aan verschillende regels: hij moet vertegenwoordiger zijn van een organisatie, en deze moet erkend zijn. De erkenningregels zijn o.a. een gewestgrensoverschrijdend karakter en een minstens twee jaar oud bestaan.

Teneinde dit te vrijwaren heeft de wetgever voorzien dat de werkende leden zouden zijn bijgestaan door een plaatsvervangend lid. Dit moet ervoor zorgen dat de belangen van de geneesheren steeds worden in acht genomen, ook al zou een werkend lid aftreden.

In huidig geval is het plaatsvervangend lid dokter ROELS, zelf ook algemeen geneeskundige. De belangen van de algemeen geneeskundigen zijn dus niet in het gedrang, en het syndicaal werk van de algemeen geneeskundigen geenszins in het gedrang gebracht.

Teneinde dit nog te vrijwaren werd meteen ook (voorzien) in de nieuwe benoeming van een nieuw plaatsvervangend lid: dokter D. SCHEVENEELS.

3. - Het derde nadeel ligt hem, aldus de verzoekende partij, bij het blamerend karakter van de bestreden akte.

Ook dit argument raakt kant noch wal. De bestreden beslissing is een loutere uitvoering van een gebonden bevoegdheid van de Koning. Overeenkomstig artikelen 26 en 211 van de GVVU-wet, en de uitvoeringsbesluiten dienaangaande, kon de Koning niet anders dan een nieuw lid aan te duiden, nu de verzoekende partij zelf het initiatief nam om de erkende organisatie waartoe hij behoorde te verlaten voor een niet-erkende (en tevens niet voor erkenning in aanmerking komende) en bijgevolg ontslag nam.

Behoudens te beweren dat een vrijwillige keuze van de verzoekende partij blamerend is, is het wettelijk gevolg ervan geenszins blamerend. Indien dit wel het geval was, zou moeten worden opgemerkt dat het blamerend karakter voortvloeit uit de handelingen van de verzoeker zelf.

In dat opzicht moet dan verwezen worden naar de rechtspraak van uw Raad aangaande het nadeel dat men zelf doet ontstaan. Terecht merkt uw Raad steeds op dat dergelijk nadeel niet in aanmerking kan komen voor een schorsing.

Ook het derde nadeel is onbestaand. Het kan minstens niet in aanmerking komen voor een schorsing.

Aan de tweede voorwaarde om een schorsing (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) uit te spreken is niet voldaan.";

4.4.1. Overwegende vooreerst dat de hoger geschetste wettelijke en reglementaire regelgeving inhoudt dat de bedoelde commissie wordt bevolkt, wat de zorgverleners betreft, door vertegenwoordigers van de representatief geachte organisaties van het geneesherenkorps, waarbij één der voorwaarden om representatief te kunnen geacht worden erin bestaat "statutair de verdediging van de beroepsbelangen van tegelijk de algemeen geneeskundigen en de geneesheren-specialisten tot hoofddoel te hebben"; dat de verzoeker stelt nog uitsluitend op te komen voor de belangen van de Vlaamse huisartsen en daarom de beroepsvereniging die hem heeft

voorgedragen, de B.V.A.S., de rug heeft toegekeerd; dat de aangevoerde nadelen hun fundamentele oorzaak dus eerder vinden in de vrije keuze van de verzoeker, dan in het bestreden besluit;

4.4.2. Overwegende dat de aangevoerde nadelen zelf ook niet ernstig en moeilijk te herstellen zijn; dat uit de feiten en de regelgeving blijkt dat in de Commissie geneesheren - ziekenfondsen hoe dan ook, zoals tevoren, zes huisartsen zetelen, zodat "de stem van de huisartsen" ook na de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal worden gehoord ; dat de verzoeker bovendien niet aantoonst dat hij de vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid heeft om in rechte te treden namens "de huisartsen"; dat de verzoeker geenszins concreet aannemelijk maakt dat het bestreden besluit tot gevolg heeft dat hij zijn mandaten in andere organen van het ziekteverzekeringsstelsel niet meer behoorlijk zou kunnen uitoefenen; dat in redelijkheid niet kan worden aangenomen dat de goede uitoefening van die mandaten in het gedrang zou komen door het loutere feit dat de verzoeker niet meer in de Nationale commissie zetelt; dat het bestreden besluit hem niet belet verder syndicaal actief te blijven; dat dit besluit ook geenszins "blamerend" is voor de verzoeker, nu het gegeven ontslag als eervol wordt gekwalificeerd, en uit het bovenstaande volgt dat het ontslag niet gegrond is op als laakbaar beschouwd gedrag van de verzoeker, maar een louter gevolg is van zijn ontslag uit de representatieve beroepsvereniging die hem had voorgedragen;

4.4.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde in de zaak A. 144.182 niet is vervuld; dat om de hoger uiteengezette reden dit derhalve ook het geval is in de zaak A. 144.183; dat deze vaststellingen volstaan om de beide vorderingen af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken gekend onder de nrs. A.144/VII-31.074 en A. 144.183/VII-31.075 worden gevoegd voor wat betreft het administratief kort geding.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig november tweeduizend en drie, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.